

Afvisning fra Dagbogen, vil en udtrykkelig Lovbestemmelse efter Ministeriets Formening være fornøden.

Til § 2.

Ved de paagældende Ændringer gives der Amtsudvalgene Beføjelse til, saafremt Henvendelse til Fordringshaveren har vist sig forgæves, at yde Henstand ogsaa med Hensyn til den 3die halvaarlige Termin fra og med 11. Juni Termin 1931.

Det er Ministeriet bekendt, at Ordene i Paragraffens sidste Stykke af enkelte Amtsudvalg er forstaaet saaledes, at der ikke skulde kunne gives Henstand med Terminsydelser af Prioritetsgæld, der dels havde Sikkerhed indenfor, dels udenfor den i Lovbestemmelsen fastsatte Værdigrænse. Da denne Fortolkning efter Ministeriets Formening er urigtig, idet der ikke skønnes at kunne være noget til Hinder for, at der, naar en Prioritet har saadan Sikkerhed, gives Henstand med den Del af Terminsydelserne, der falder paa den indenfor Værdigrænsen liggende Del af Prioritetsgælden, har man ment at burde tydeliggøre Bestemmelsen i saa Henseende.

Til § 3.

Man har anset det for rettest at optage Bestemmelsen i Lov Nr. 176 af 17. Juni 1932 her.

Til § 4.

I Lovens Virketid har der rejst sig Tvivl om Kautionsisternes Stilling, naar Fordringshaveren ydede Henstand i Henhold til § 2. Da Meningen med Bestemmelsen i Lovens § 6 efter Ministeriets Formening har været den, at Kautionsisten maatte finde sig i en Henstand, ydet i Over-

ensstemmelse med Lovens Bestemmelser, har man anset det for rigtigst at optage en udtrykkelig Bestemmelse i saa Henseende.

Til § 5.

Saafremt en Ejendom ved Lovens Ikrafttræden var taget til brugeligt Pant, men senere udleveret til Ejeren, synes det urimeligt, at denne skulde være afskaaret fra at opnaa Betalingshenstand. Da dette imidlertid har været Genstand for Tvivl, har man ment at burde optage en udtrykkelig Bestemmelse i saa Henseende.

Til § 6.

Fra Kreditforeningerne er det gjort gældende, at Ordene i Lovens § 15 muligt kan forstaaes saaledes, at en egentlig Haandpantgivning af en laantagende Series Aktiver skulde være nødvendig for Tilvejebringelse af den fornødne ved Lovbestemmelsen hjemlede Sikkerhed, samt at en saadan Haandpantgivning af Hensyn til forefaldende Relaksationer, Lysning af Deklarationer m. v. er forbundet med meget betydeligt Besvær. Kreditforeningerne har derfor med Nationalbankens Tiltrædelse henstillet, at Lovbestemmelsen ændres, saaledes at en egentlig Haandpantgivning ikke er nødvendig. Da Ministeriet kan tiltræde de af disse Institutioner anførte Betragtninger, foreslaar man med Indenrigsministeriets Billigelse Paragraffen ændret som anført.

Til § 7.

Da det maa befrygtes, at Amtsudvalgene ikke vil kunne færdiggøre det dem paahvilende Arbejde inden Udgangen af December Maaned 1932, foreslaar man Lovens Gyldighedstid ændret til Udgangen af Marts Maaned 1933.